

VELKOMMEN HJEM DANSKE STORMTROPPE!

Af Asger Aamund, den 15. marts 2019

Der er vist omkring 150 danske Islamisk Stat- krigere, der nu er på vej hjem efter at have tjent Allah's sag i Syrien og Irak. Udhvilede fra strid vil de atter søge sydover til fornyet indsats, når IS om nogle år har reorganiseret sig i de lande, der er omfattet af præsident Trumps indrejseforbud. I Danmark er valgkampen i fuld gang, og vi ser derfor partiledere, der med himmelvendte øjne lover at modsætte sig ørkenkrigernes tilbagevenden til Danmark, selv om vore konventionsglade embedsmænd tydeligt har forklaret det politiske lederskab, at vi ifølge tiltrådte internationale konventioner hverken kan forhindre danske statsborgere i at vende hjem eller gøre dem statsløse gennem fratagelse af statsborgerskabet. Men for politikerne er det op til valget vigtigere at markedsføre deres holdninger end at forholde sig til realiteterne.

Retsopgøret efter den tyske besættelse af Danmark kan ikke umiddelbart sammenlignes med vore udfordringer med de danske IS-frontkæmpere, men der er inspiration at hente. Da Tyskland omdannede Danmark til en militærbase for værnemagten i 1940, var den danske regering sikker på, at Hitler ville vinde krigen og indrettede samfundet efter sin nye herre og mester. Vi sendte 100 000 gæstearbejdere til Tyskland for at give et nap med i rustningsindustrien, og Danmark var gennem hele krigen Tysklands næststørste handelspartner efter Italien. Regeringen tillod det nazistiske elitekorps SS at etablere hvervekontorer rundt om i landet, hvorfra man rekrutterede 6000 danske krigere, der efter uddannelse på tyske kaserner blev indsat på østfronten i kampen mod Sovjetunionen. Den danske forsvarschef, general Gørtz deltog som regeringens officielle repræsentant i afskedsparaden, inden Frikorps Danmark dampede af til fronten.

Efter udslettelsen af den tyske 6. armé ved Stalingrad i januar 1943 gik det gradvist op for den danske regering, at man nok ikke skulle satse hele butikken på en tysk sejr, og man begyndte diskret at orientere sig over mod de allieredes sag. Dette kulminerede med det skammelige retsopgør efter besættelsen, hvor man kriminaliserede handlinger, der ellers havde været legitime helt op til den 5. maj 1945. De danske SS-soldater, som regeringen havde sendt af sted med vajende faner og klingende spil, blev nu kriminaliseret, idet en ny tillægsbestemmelse i straffeloven udløste fængselsstraf til danske statsborgere, der havde ladet sig hverve til tysk krigstjeneste. Det var hverken fair eller kønt, men ganske klogt, fordi de danske myndigheder på denne måde ikke skulle løfte en konkret bevisbyrde mod de danske SS-soldater for at sende dem i fængsel. En anklager behøvede således ikke at påvise, at den enkelte tiltalte SS-kriger havde begået krigsforbrydelser under tjenesten. Den kriminelle handling var selve hvervningen til tysk krigstjeneste.

Kan vi i 2019 straffe de hjemvendte IS-jihadister bare for tilhørsforholdet til IS eller skal den danske anklagemyndighed igennem et umuligt krav om at fremlægge beviser eller indicier for grusomheder under tjenesten? Professor i strafferet Jørn Vestergaard udtalte på en konference den 2. oktober 2014, at det kunne vi godt, idet Danmark samme dags morgen havde afsendt en eskadrille F-16 kampfly til Syrien som led i nedkæmpelsen af Islamisk Stat. Dermed var vi de facto i krig og kunne bruge straffelovens § 102 til at dømme danske statsborgere op til 16 års fængsel for at bistå fjenden med råd og dåd.

Sagen får dog efter al sandsynlighed et andet forløb. Efterhånden som de slagte IS-krigere drysser ind over den danske grænse, træder den dybe omsorgsstat ind på scenen. Disse masse mordere, torturbøddler og voldtægtsmænd vil efter råd fra deres advokater melde, at de aldrig har været i nærheden af kamphandlinger, men kun har tjent deres muslimske brødre med fredelige sysler som bagere, samaritter og kokke. Den danske omsorgsstat øjner muligheden for 500 nye offentlige arbejdspladser, der omfatter

psykologer, socialrådgivere, imamer og integrationskonsulenter, der skal sørge for en harmonisk indslusning af krigerne i civilsamfundet. Processen vil blive faciliteret af centrum-venstre medier og politikere, der vil beskrive IS-uhyrerne som en slags ofre, stakkels vildfarne får, der nu kærligt skal føres tilbage til flokken efter dansk human tradition. Vi kommer således ikke til at se de blodtørstige bæster tilbringe deres velfortjente 10 år i fængsel; vi må i stedet nøjes med at bevidne et resocialiseringsprogram efter den navnkundige Aarhusmodel, der efter sigende tryller forhærdede terrorister om til blide samfundsstøtter med fast arbejde og skattepligt. Wir schaffen das.